

4. Кой знае, ако она, съ кого-то си въ распрѣхъ, и кого-то негли и ты много-пѣти си огорчилъ, не ще приближи скоро гроба? И трѣбва ли да остави тоя свѣтъ съ едно въздѣхваніе противъ тебе?

5. Или, ты самъ кога-то си близо да смърть-тъ, кой щѣше ти каза, че като умирашь безъ примиреніе, умирашь по радостно?

6. Знай, че най многоцѣнно-то наслѣдіе, кое-то можешъ да оставишь на домашны-ты си, е почеть-ть и пріятелство-то, что си придобылъ въ живота си. А кой-то отиде въ гроба непримиренъ, той не остава друго ничто на наслѣдницы-ты си, освѣнь-само-то проклятіе!

7. Иди усърдно къмъ оногова и си простри кротко рѣкъ-тъ на примиреніе-то! Принуди прѣ-грѣшимыя чрѣвъ твое-то великодушно отнасяніе да опознае заблужденіе-то и беззаконіе-то си, и да ся раскае по дълбоко за несмысленность-тъ си?

8. И тогасъ вече ще видишь, че сълзы-ты на съжяленіе-то и на сладко-то пріятелство ще обля-жътъ очи-ты на оногова, кой-то по-прѣди благо-дарно тя мразяше, а сега ся принуждава да тя почита!

ГЛАВА ТРИДЕСЯТЬ И СЕДМА.

За съображеніе-шо и примиреніе-шо.

(Продълженіе.)

1. Не прѣзирай нито самъ-тъ най маловажнѣ распрѣхъ, нъ старай ся още по вече да ѣхъ умиришь!